

TE MÁR BUDAFOKI VAGY!

Szöveg: **Ferenczi-Bónis Orsolya**
Fotó: **Földházi Árpád**

Hozzá belépve nemcsak a testünk, de a lelkünk is jóllakik. Ugyan a pultja édességek helyett átmenetileg csak maltertől roskadozik, így is olyan természetes életvidámsággal fogad minket, mintha rég nem látott barátait vendégelné meg. Ahogy sodró lendülettel mesélni kezd, már értjük, mit jelenthet Budafoknak a Majecsko cukrászda és lengyel–olasz származású megálmodója, Wanot Maja.

**AZ ELSŐ VENDÉGEK VAGYUNK ITT, AZ ÚJ
CUKRÁSZDAÉPÜLETBEN?**

Igen, az előző üzletemet be kellett zárnom, de az új művészeti és helytörténeti galériában nem-sokára újranyithat a cukrászda. Nagyon örülök, hogy így alakult, mert ezáltal a kis helyiség a közösségi tér része lehet, a művészeti kiállítá-sok szervezőivel pedig összekapcsolódhatnak az elképzeléseink. Miután a gyerekek Budafokról tanultak, miért ne gyakorolhatnának a konyhá-ban is?

**SZINTE LÁTNÍ A SZIKRÁKAT, AHOGYAN AZ ÚJ
ÖTLETEK KIPATTANNAK A FEJÉBŐL. HÁROMGYERE-
KES ÉDESANYAKÉNT MI HAJTJA, HOGY MÉG TÖBB**

**IDŐT TÖLTSSÖN A KONYHÁBAN, HOGY MÉG TÖBB
GYEREKKEL FOGLALKOZZON, NYARANTA FŐZŐ-
TÁBORT SZERVEZZEN?**

A nagymamám mindig azt mondta, hogy a gye-rek vagy tiszta, vagy boldog. Én is ezt látom a sa-ját családomban. Szükség van az önfeledtségre, ahogy játék közben, úgy a konyhában is. Nem baj, ha törik a tojás, ha száll a liszt, ez jó terep arra, hogy megértsék, szabad hibázni, mert így tapasztalnak, tanulnak. Ezt az élményt szeret-ném megosztani a környékbeli gyerekekkel is.

KÖNNYEN MEGTALÁLJA A HANGOT A KICSIKKEL?

Azt hiszem, igen. Felszabadító élmény a gyere-kek részéről érkező elfogadás. Nem beszélék

tökéletesen magyarul, ők mégis teljes nyitottsággal állnak hozzám, benne vannak mindenben, és ha nincs félelem, jönnek is az ötletek. Így jutott eszembe például, hogy a gyerekek a cukrászda előtti területen palántákat fogadhassanak örökbe. Igyekszem környezettudatosan élni, odafigyelésre, törődésre nevelni, fogtam hát a régi üvegeimet, és bazsalikomot, rozsmaringot ültettem beléjük, amelyeket aztán a környékbeli gyerekek gondoztak. Jöttek az iskolából, és útközben meglocsolták a növényeiket, közben kaptak egy sütit is a kezükbe...

HIÁNYZIK?

Nagyon. Annyira vágyom már a találkozásokra! Varsóban végeztem pedagógusként, és a tanításban ugyanaz fogott meg, ami a cukrászatban is a legfontosabb, hogy emberekkel foglalkozhatok. Találkozhatok velük, beszélgethetünk, segíthetek a választásban, hellyel kínálhatom őket, láthatom, hogy ízlik, amit készítettem. Ez nagyon sokat ad.

MIÉRT LETT PEDAGÓGUSBÓL CUKRÁSSZÁ?

Miután tíz évet dolgoztam pedagógusként, bevallom, elfáradtam kicsit. A sütést viszont mindig is élveztem. Szeretem benne az alkotás, a kísérletezés lehetőségét, a receptek fejlesztését. Egyszerre szenvedély és kikapcsolódás. Komolyra akkor fordult a dolog, amikor egy lengyelországi látogatáskor a nagymamám három, kézzel írt receptfüzetet ajándékozott nekem, mondván, egyszer még hasznomra válnak. Tényleg így lett. Elkezdtem sütni a bennük lévő receptek alapján, és azt láttam, hogy amit készítek, az nemcsak ízlik az embereknek, de a házi, friss, természetes alapanyagokból, hagyományos módon készült finomságok a saját nagyszüleiket, a saját gyermekkorukat idézik vissza. Ezt látva mertem belevágni a sütődébe. Azóta a nagymamám ajánlása alapján készített sajtorta a specialitásommá vált, de tervezek – édesapám nyomán – olasz szendvicseket, desszerteket is készíteni.

„Mindent megteszek, hogy olyan helyet alakítsak ki, ahol a budafokiak nyugodtan és önfeledten tölthetik az időt”

A budafoki művészeti és helytörténeti galéria, azaz a Magdolna Udvar célja, hogy kiállító- és közösségi térként összekösse a városrész múltját, illetve jelenét. Az épület, amelyben Wanot Maja cukrászdája is helyet kap, várhatóan a járvány lecsengése után nyitja meg kapuit a látogatók előtt

ÉDESANYJA LENGYEL, ÉDESAPJA OLASZ. HOGY- HOGY MAGYARORSZÁGON TALÁLT OTTHONRA?

Egyetemistaként ismerkedtem meg a férjemmel. Az első találkozást követően hónapokig leveleztünk, s amikor újra személyesen találkozhattunk, már tudtuk, ez a kapcsolat nagyon fontos számunkra. Diplomázás után Budapestre költöztem, és összeházasodtunk. A férjem kicsit aggódott, hogyan fogok boldogulni, mivel akkor még nem beszéltem magyarul, én azonban cseppet sem félttem ettől. Egyszerűen tudtam, hogy minden jól alakul majd. Így is lett. Rögtön találtam munkát egy angol nyelvű óvodában.

EGYBŐL IDE KÖLTÖZTEK?

Egy kis kitérővel. Az első gyermekünket várva Lengyelországba költöztünk, hogy közel lehessen anyukámhoz és a nővéremhez. Varsónak egy külső, hangulatos részén laktunk, ahol mindenki ismert mindenkit. Amikor eldöntöttük, hogy visszaköltözzünk Magyarországra, azt mondtam a férjemnek, ha talál nekem olyan helyet, mint ahol akkor laktunk, szó nélkül megyek.

EZ A HELY LETT BUDAFOK?

Igen. Ahogy képeket nézegettünk és olvastunk róla, mindketten úgy éreztük, itt jó lesz nekünk. Találtunk egy lakást pici kerttel. Olyan otthont kerestünk, ahol a közös jövőnket tervezhetjük, építhetjük. Az első pillanattól megfogott a környék hangulata, és azóta is nagyon szeretek itt élni. Az egyik magyar barátnőm – nagyon büszke vagyok arra is, hogy vannak magyar barátnőim – nemrég azt mondta nekem: „Te nem vagy lengyel, te nem vagy olasz, te budafoki vagy!” Jó volt ez hallani, mert én is azt érzem, hogy már része vagyok ennek a pici városkának.

A MAJESKO JELMONDATA MADE WITH LOVE, AZAZ SZERETETTEL KÉSZÍTVE. FONTOS, HOGY HELY- BEN, A HELYI KÖZSÉGNEK SÜT?

Úgy érzem, az édességek ettől válnak igazán személyessé. Az is megtiszteltetés, hogy én süthetem a kerület süteményét is, az almás-túrós pitét budafoki pezsgőkrémmel. Mindent megteszek, hogy olyan helyet alakítsak ki, ahol a budafokiak nyugodtan és önfeledten tölthetik az időt, miközben egészséges és természetes finomságokat fogyasztanak.

EZZEL MÁR A SLOW FOOD GONDOLATISÁGÁRA IS EVEZTÜNK. MAGÁÉNAK ÉRZI EZT A SZELLEMISSÉGET?

Nagyon közel áll hozzám az olasz hagyományokból az, hogy az étkezéseket szertartásként élik meg. Az egész család együtt ül le, örülnek egymásnak, beszélgetnek, vitakoznak. Anynyira fontos lenne, hogy erre rászánjuk az időt, hiszen a napok csak futnak, nem szabad várunk a megfelelő pillanatra, hanem magunknak kell megteremtünk és megélnünk. Amikor eszünk, ne játszunk a telefonunkkal, ne nézzünk filmet! A sétálás, az olvasás pillanatait is úgy éljük meg, hogy csak azzal foglalkozunk. Ez most a gyerekeink miatt különösen fontos. Utánuk kell kapnunk, és visszahúznunk őket a virtuális világból.

SOK ENERGIÁT AD A KÖRNYEZETÉNEK, VAJON MIBŐL TÖLTEKEZIK?

Abból, amit visszkapok. Mert visszkapok mindent, amit adok: a mosolyt, a csillogást a szemben, a kedves szavakat. Ezekon kívül a férjem biztatásából, a barátnőim segítségéből. Az érzésből, hogy nem vagyok egyedül: a számomra fontos emberek velem tartanak az úton. ■